

Nr 780

Av herr Cassel, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 74,
angående den försvarsmedicinska forskningens orga-
nisation m. m.

(Lika lydande med motion nr 630 i Första kammaren)

I propositionen nr 74 till årets riksdag har statsrådet och chefen för ecklesiastikdepartementet framlagt förslag rörande den försvarsmedicinska forskningen. I propositionen har departementschefen framhållit, att anslaget för sådan forskning torde — »även om forskningen till viss, ehuru mindre del, tjänar även andra delar av totalförsvaret än krigsmakten — böra inrymmas inom den försvarskostnadsram för de närmaste fyra budgetåren, varom förslag avses skola föreläggas årets riksdag». Statsrådet anför vidare, att utrymmet för väsentligt ökade medelsanvisningar under budgetåret får anses vara begränsat. På överbefälhavaren bör ankomma att pröva om den försvarsmedicinska forskningen fortsättningsvis bör få annan andel i utgiftsramen än under budgetåret 1963/64.

I innevarande års riksstat har uppförts ett anslag om 0,6 mkr. för militärmedicinsk forskning i enlighet med utredningens förslag. Anslaget har förts innanför den kostnadsram för det militära försvaret för budgetåret 1962/63 som 1961 års riksdag fastställde.

Vid de utredningar som överbefälhavaren företagit 1961 och 1962 rörande krigsmaktens framtida utveckling har behovet av en reorganiserad och väsentligt utökad försvarsmedicinsk forskning varit känt. Med hänsyn till att den försvarsmedicinska forskningsutredningen inte redovisat resultatet av sitt arbete, då utredningarna rörande ÖB 62 utfördes, upptogs inga medel för en utbyggd försvarsmedicinsk forskning inom den kostnadsram som redovisades i ÖB 62.

För att åstadkomma full jämförelse mellan ÖB 62 och de kostnadsramar som ÖB sedermera redovisade på uppdrag av 1962 års försvarskommitté, medtogs ej heller i dessa några medel för ev. tillkommande anslagsbehov för försvarsmedicinsk forskning. Att så skedde var desto mer påkallat som statsmakterna ännu icke tagit ställning till betänkandet »Försvarsmedicinsk forskning i totalförsvaret».

Undersökningarna inom den försvarsmedicinska forskningsutredningen ger klart belägg för att en försvarsmedicinsk skyddsforskning är nödvändig. Redan det konventionella kriget kräver en löpande anpassning av sjukvårdsmetoderna. Insats av kärnvapen ställer oerhört mycket större

krav. Det framtida kriget erbjuder därutöver stora risker för insatser av avancerade kemiska och biologiska angreppsmetoder. För att vi skall kunna möta och bemästra problemen måste vi alltså ha tillgång till ett säkert medicinskt skydd såväl mot konventionella vapen som mot ABC-stridsmedel. Härför erfordras väsentliga insatser och det blir i stor utsträckning fråga om för krigsmakten helt *nya* uppgifter.

Såsom framgår av ovannämnda proposition kan, om anslaget inplaneras i försvarets kostnadsram, den tillämpade militärmedicinska forskningen inte i större utsträckning anpassas till de verkliga behoven beroende på att medel härför ej inräknats i överbefälhavarens kostnadsförslag för försvaret. Svårigheterna att bereda utrymme för en nödvändig militärmedicinsk forskning ökar dessutom på grund av den reducering med 85 mkr. per år som under den kommande fyraårsperioden vidtagits i förhållande till den med sikte på 1958 års begränsade målsättningen redovisade kostnadsramen.

För budgetåret 1963/64 är i propositionen föreslaget ett anslagsbelopp om 1,2 mkr., vilket innebär en reducering av 0,3 mkr. i förhållande till forskningsutredningens förslag.

Med åberopande av vad som ovan anförts får jag därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta

att anslaget under IV huvudtiteln till försvarsmedicinsk forskning i enlighet med utredningens förslag skall utgå med 1,5 mkr., samt

att den del av kostnaderna som är hänförlig till de nya uppgifter ifrågavarande forskning innebär icke skall inräknas i den för försvaret fastställda kostnadsramen.

Stockholm den 26 mars 1963

Leif Cassel